

Strömkarlen

Nordman

Att de vågar dansa på en grav som stora sten
Fast krafterna finns på platsen har de glömt deras ben
Där sitter nu en spelman som de inte sett förut
Han spelar en märklig polska den vill inte ta slut
Spelar han för älvorna, de har han lärt I strömmen
Ögonen har vattnets färg och melodin har drömmens
Dansen går mot älven, han står kvar I månens sken
I sorg ser han ut mot forsen där han vaktar sin sten
Nu har han spelat bort dem, han är vacker där han står
Så ensam kan ingen vara än han som ingenting får
Spelar han för människorna så går de rakt I strömmen
Ögonen får vattnets färg när melodin har drömmens
Ser do var de dansar nu när forsen tagit sitt
Hans hjärta är tungt av sorgen för han ville ha ditt
Så går han ner mot bruset, han kan aldrig komma fri
Där hör han att forsen spelar på en sorgsen melodi
Han spelar för sin längtans skull, det har han lärt av strömmen
Ögonen har vattnets färg och melodin har drömmens